

תת"ע 4398/09/16 - מדינת ישראל נגד חליל עמאר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 4398-09-16 מדינת ישראל נ' חליל עמאר
דו"ח תעבורה 90210331105
2017 יולי 23

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיאה טל אוסטפלד נאוי
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
חליל עמאר

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ארקוס

הנאשם/ת - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

רקע וכללי

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 21.8.16 בשעה 11:30, נהג בכיכר חלילי מג"ב בכפר קאסם, כאשר **תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע** לתקופה של למעלה משישה חודשים (ביום 30.1.14), עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ובית המשפט שמע את הראיות.

במסגרת כפירתו, מסר הנאשם: "היה לי רישיון זמני, חשבתי שישלחו לי בדואר. ביום הארוע הרישיון הזמני לא היה תקף. אני מודה שלא היה לי רישיון. אני טוען שלא נהגתי. תפסו אותי ליד הבית בדיוק. הייתי עם אשתי באוטו, ישבנו. האוטו לא שלי. אני ישבתי במושב הנהג. אשתי ישבה על ידי. האוטו לא היה מונע. המפתח של הרכב היה ברכב, בסוּיץ. אני לא יודע אם הסוּיץ היה מסובב. היה משהו בינינו, היינו צריכים לדבר. ישבנו באוטו היה לנו משהו לעשות שם. לא יכול לומר לך מה עשינו שם. כשבאו אלי זה לא היתה משטרה, אלא

עמוד 1

אנשים לבושים רגיל" (פרוטוקול, עמ' 2, החל משורה 8).

פרשת התביעה

מטעם התביעה העיד **רס"מ דודו סמט כהן**, באמצעותו הוגש טופס ההזמנה לדין (ת/1).

העד העיד, כי הוא מפקד צוות בסיירת האופנועים של אגף התנועה, כי זיהה את הנאשם באמצעות המסוף והתמונה וכי רשם בעצמו את ת/1.

ב"נסיבות המקרה" שבת/1 ציין העד, כי הנאשם נסע לפניו וכי סימן לו לעצור במקום בטוח. ב"דברי הנהג" נכתב בשם הנאשם: **"אני ליד הבית, זה כפר פה"**.

העד העיד בחקירתו הנגדית כי נסע בניידת לבנה, כי לא ירד מהרכב כאשר ניגש לנאשם והדגיש **"אני ראיתי אותך נוסע מאתיים אחוז. לא זוכר כמה מטרים נסעת"** (פרוטוקול, עמ' 4, שורה 7).

פרשת ההגנה

הנאשם העיד, כי ישב במושב הנהג יחד עם אשתו ברכב, וכי הרכב לא היה מונע.

הנאשם העיד כי הרכב שייך לשכנו וכי ביקש ממנו את מפתחות הרכב על מנת שיהיה באפשרותו לשבת בו ולהתווכח עם אשתו, וזאת מכיוון שהילדים היו בבית. כן ציין הנאשם, כי הרכב היה בחניית הבית.

הנאשם הוסיף בעדותו, כי מפתחות הרכב היו איתו, אך אינו זוכר אם היו במתג ההתנעה (סוויץ')

בחקירתו הנגדית עומת הנאשם עם אמירתו בהודעת הכפירה כי המפתח היה במתג ההתנעה:

"ש. בהקראה כל מה שאמרת היה אמת.

ת. נכון.

ש. נרשם כי סיפרת אז וכי המפתח היה בסויץ.

ת. אני אמרתי עכשיו שאני לא זוכר.

ש. ביום 5.2 אמרת כי המפתח היה בסויץ.

ת. גם הוא אמר שהוא לא זוכר וזה.

ש. ביום 5.2 אמרת כי המפתח היה בסויץ.

נכנסת לרכב שהוא לא שלך, בלי כוונה לנהוג בו. כדי לריב עם אשתך.

ת. נכון.

ש. איך זה עוזר למריבה ש מפתח בסויץ?

ת. כדי להפעיל מזגן או לפתוח חלונות.

המנוע לא היה דלוק. אם המפתח בסויץ, זה לא אומר שאני נוסע."

(פרוטוקול, עמ' 5, החל משורה 16).

דין והכרעה

אין מחלוקת בין הצדדים כי רישיון נהיגתו של הנאשם לא היה תקף במועד האירוע. הצדדים חלוקים בשאלה האם הנאשם נהג ברכב או לא.

עדותו של עד התביעה וכן ת/1 היו ברורים ותואמים וצויין בהם ברחל בתך הקטנה כי הנאשם נהג ברכב.

הנאשם, לעומת זאת כפר בנהיגה, בתחילה טען כי המפתח היה במתג ההתנעה ולאחר מכן התנער מאמירה זו וטען כי אינו זוכר.

בנוסף, אין מחלוקת בין הצדדים כי רעייתו של הנאשם היתה עימו ברכב ובעדותה ניתן היה לשפוך אור על נסיבות המקרה ועל תנועת הרכב אם לאו, אולם הנאשם בחר שלא להביאה לעדות וסיבותיו עימו.

פסיקה רבה נכתבה על הימנעות בעל דין מלהעיד עדים התומכים בגרסתו וממנה יש ללמוד כי כי הבאת עד, עשויה לפעול כנגד בעל הדין העושה כן:

כך בע"פ 6056/07 יעלב אלחמידי נ' מדינת ישראל:

"כידוע, אי הבאתו של עד רלוונטי מעוררת חשד לפיו בעל הדין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו של עד זה ויוצרת הנחה לפיה עדותו של עד כזה עלולה הייתה לחזק דווקא את עמדתו של הצד שכנגד [ראו למשל: ע"פ 11331/03 קיס נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3), 453 (2004)]. לפיכך, בדומה לבית המשפט המחוזי, כך סבור גם אני כי העובדה שהמערער לא מצא לנכון להעיד מי מבני משפחתו על מנת שיתמכו בגרסתו לפיה שהה בביתו של בן דודו בבוקר שבו אירע האירוע נשוא האישום השני, מעוררת קושי ממשי."

בע"פ 38206-03-10 איידן מירוזייב נ' מדינת ישראל, הדגיש בית המשפט כי הנחה זו, ניתנת להפרכה:

"...ככלל, אי-הבאתו של עד רלוונטי או אי-המצאת ראייה העשויה לשפוך אור על האמת, יש בה כדי לתמוך בגרסה הנוגדת (ראו: ע"פ 531/80 אבו חצירא נ' מ"י, פ"ד לו (3) 589, 596), או שלמצער היא מעוררת חשד לפיו בעל הדין שנמנע מהבאת העד (או הראייה) חושש מהעדויות ויוצרת הנחה לפיה עדותו של העד עלולה הייתה לחזק את עמדתו של הצד שכנגד (ראו: ע"פ 6056/07 אלחמידי נ' מ"י (פורסם בנבו, ניתן ביום 26.3.09, בפסקה 17). אולם הנחה זו ניתנת לסתירה (ראו גם: ע"פ 11331/03 קיס נ' מ"י, פ"ד נט (3) 453, 478)."

בנוסף, עניין לנו בעדות יחידה, עדות שוטר. בע"פ 4004/98, ורשבסקי נ' מדינת ישראל, עמד בית המשפט המחוזי עלהקושי בהכרעה במקרים מעין אלו, של "מילה כנגד מילה", והפנה לדברים קודמים שכתב:

"כבר הזדמן לי (פרשת רגב נ' מ"י) להביע דעתי בדבר הקושי הרובץ לפתחם של שופטי התעבורה הנצרכים לחרץ ממצאים על פי אמון בנסיבות של "עדות מול עדות". בעניין עדות הנאשם "מול" עדות שוטר אמרתי שם:

"כך למשל ידוע הביטוי הביקורתי הנשמע כלפי בתי המשפט לתעבורה כאילו השופטים אומרים או נותנים לנאשמים תחושה ולפיה "זה או הנאשם או השוטר". לאמור במצב של עדות הנאשם

מול עדות השוטר ינתן משפט הבכורה לעדות השוטר וכאילו מראש אין לנאשם כל סיכוי שדבריו ייאמנו.

השופטים לעולם לא יודו כי זוהי גישתם. אולם אני הייתי מציב אותה על אדנים של הגיון. לדידי, עדות השוטר אכן עדיפה מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה שהמשטרה נגמלה זה מכבר מכל מיני רעיונות עוועים של הטלת תכתיב לשוטרים להציג ("שלל") של דוחות מינימלי בכל משמרת, אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין והוא עשוי באורח תת הכרתי "ליפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית, והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו (מהרות, חציית פס הפרדה, אי ציות לתמרור וכו') עליו לבצע ראייה לאחור (Flash Back) במעשהו ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור.

בודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה. גם שוטר עשוי לשקר. הוא עלול גם לטעות שלא במתכוון. על כן צריכה הערכאה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים. שמא נמצא בהם דבר, אפילו קטן יחסית, המעמיד בספק את הביטחון באמינותם. תהיה ההסתברות לקבלת עדות השוטר גבוהה ככל שתהיה אין היא הסתברות מלאה והאפשרות שהשוטר טעה או הזיד לשקר, לעולם קיימת.

לאחר שהזהרתי את עצמי כי המדובר בעדות יחידה ולאחר שמצאתי כי העדות היתה סדורה וקוהרנטית, אני מעדיפה אותה על פני גרסת הנאשם.

מכל המקובץ - אני מוצאת כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו באישום מרשיעה אותו בהתאם.

<#8#

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ז, 23/07/2017 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת, סגנית
נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 4

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים עד 9 חודשים, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות לאלפי שקלים, מאסר על תנאי.

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, מחזיק ב רישיון נהיגה משנת 2008.

צבר לחובתו 16 הרשעות קודמות כאשר אין זו הפעם הראשונה בה הוא נוהג ללא רישיון נהיגה תקף, לחובתו 2 הרשעות קודמות זהות ועבירות חמורות נוספות כגון סטיה מנתיב, מטען שאינו מחוזק,

חציית שטח הפרדה, גרימת ת.ד. כאשר נהג בחוסר זהירות, אי ציות לתמרורים, ונהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף.

לדברי הנאשם, הוא אינו יכול לחדש את רישיון נהיגתו נוכח חובות בהוצאה לפועל.

לאחר ששקלתי את השיקולים השונים ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1800 ₪.

הקנס ישולם ב- 3 תשלומים שווים ו רצופים החל מיום 1.8.17 ובכל 1 לחודש. היה והקנס או

שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי ותועבר לגביה באמצעות המרכז לגביית קנסות.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים.

אין צורך בהפקדת רישיון נהיגה במזכירות בית המשפט.

הנאשם יפקיד תצהיר.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

הנני מורה על עונש של מאסר לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים או נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ז, 23/07/2017 במעמד הנוכחים.

**טל אוסטפלד נאוי , שופטת, סגנית
נשיאה**

הוקלדעלידיסיגלקדוש